

Samat Toyaliyev

(1978)

11 Aralık 1978 tarihinde Talas ilçesi, Sasık-Bulak köyünde doğdu. Şiirleri çeşitli süreli yayınlarda yayınlanmaktadır. Bişkek Sosyal Bilimler Üniversitesi, Türkoloji Fakültesi'nin bitirdi.

Şiirler

TAŞ BABALAR

Oo urpaktar, talaa - tüzgö köz çaptır!
Turat anda taşka aylangan babalar.
Tartıp algıs tamırına katıp sır,
Tuura coldan taysañ, seni kaardar.

Bak orduna baş turganda kıyılıp,
Bular dele kızıl öndön oñuşkan.
Bizdin Küngö, bizdin Kökkö sıyınıp,
Bizdin tördö dalay köçüp - konuşkan.

Bulut ıylap, cer örttönüp, too köçüp,
Buurul dayra kızıl kanga kiringen.
Cer üstünön neçenderdin atı öçüp,
Neçenderdin canı kayra tirilgen.

Taş babalar - tagdırlarga kübölük,
Tursuñ azır turagında sıy, unut.
Bul calgandan öçsün atım tübölük,
Ötpös bolsom özüñörgö sıyınıp.
Barktabasak babalardın murasın,
Buyurbasın bizge anda tirүүлük!

KILIMGA KURGAN ESTELİK

Kuu turmuşka kulduk urup cayçılık,
Kubattandı arsız acal alp çıgıp.
Aybatına erk turuştuk bere albay,
Arman kün ay! Kaldık Sizden ayrılıp.

Ecekebay, emgegiñdi el bilip:
Kalbasa - deyt - kokus saga cel tiyip.
Antken menen alıs sapar attandıñ,
Ata-Curtka aza küüsün çerttirip.

Kaygı-muñdun kalaası keñ, eñ biyik.
Kanteli, Ece, kaldık aga ceñdirip.
Azat boygo akıl-esti sıydırıp,
Akkan çaştan kurduk Sizge estelik.
Kaçan bolso karakterde çaşaysız!
Kantip Sizdi unutabız belsenip?!

TAŞ ATALAR

*Ey, nesiller, bozkıra göz gezdirin,
Duruyor orada taşa dönmüşmiş atalar.
Çekip çıkarılamaz kökünde saklayıp sır,
Doğru yoldan saparsan, seni lanetler.*

*Ağaç yerine baş kesilirken
Bunlar henüz kızılığında olmamışlardır.
Bizim Güneş'e, bizim Gök'e dua ederken,
Bizim baş köşede kaç defa göç edip konaklamışlardır.*

*Bulut ağlayıp, yer yanıp, dağ göçüp,
Bulanık nehir kızıl kana boyanmış.
Yer üstünde kaç insanın adı silinip,
Kaç insanın canı tekrar dirilmiştir.*

*Taş atalar, kaderlerin şahitleri,
Duruyorsun şu anda mekânında şerefli, unutulmuş,
Bu yalan dünyadan silinsin adım sonsuza dek,
Yaşamazsam eğer sizin için dua edip.
Kıymetini bilmezsek atalar mirasının,
Olmasın bize nasip yaşamak.*

ASRA DİKİLEN ANIT

*Gelip geçici hayata yalvarıp sıradan
Güçlendi utanmaz ecel alp çıkıp.
Heybetine irade direnemeyip,
Ah, arzusun içte ukde kaldığı gün! Sizi kaybettik.*

*Ablacığım, emeğini halk bilip,
Hastalanmasa diyor rüzgar çarpmasa diyor.
Ama yine de uzak bir yolculuğa çıktın,
Ata Yurda yas ezgisini çaldırıp.*

*Üzüntünün şehri geniş, en yüksek,
Ne yapalım, Abla, ona yenildik.
Özgür bedene akli hafızayı sığdırıp,
Akan göz yaşından diktik Size bir anıt.
Her zaman gözbebeklerinde yaşayacaksınız!
Nasıl Sizi unutacağız cesaret edip?!*